

*Гончарова В.О., кандидат економічних наук, доцент
Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків
Кафедра соціальних та економічних дисциплін, доцент*

ЦІННОСТІ ЯК ВИЗНАЧАЛЬНИЙ ЧИННИК РОЗВИТКУ СУПІЛЬСТВА В УМОВАХ ДІДЖІТАЛІЗАЦІЇ

Останнім часом лейтмотивом багатьох наукових та експертних публікацій стало ствердження про кінець глобального світу й наростання процесів деглобалізації. Взагалі пандемія коронавірусу прискорила ці процеси. Але глобальний світ – не абстракція, а реальність, від якої не втечиш і не сховаєшся. Процес деглобалізації, який розпочався десь в середині минулого десятиріччя, в реальності не стане абсолютним протиріччям глобалізаційних процесів. Дійсно старий глобалізм уходить, але приходить новий. «Новий ультра-глобалізм внесе суттєві корективи в управління «свободами», на яких традиційно зростає вплив і забезпечується максимальна прибутковість капіталу. Контроль, обмеження і управління придуть на зміну старих свобод» [1, с. 11-12]. Повернемося частково до знайомого протекціонізму, до квотування не тільки продукції, але й міграційних потоків, а також до обмеження у спекулятивних операціях і до контролю за походженням капіталу. Поширення і впровадження нових технологій теж буде під контролем лідерів «гонки технологій».

«Новою рисою глобального світу є загальний діджитал-простір, що забезпечує контроль за життєдіяльністю практично кожної людини, незалежно від громадянства, місця проживання та соціального статусу» [1, с. 12]. Реальність створення такого простору сьогодні не повинна викликати сумнівів навіть у завзятих скептиків. Цьому є численні приклади відстеження переміщення людей під час пандемії коронавірусу в Китаї, Південній Кореї тощо. При таких умовах не дивно, що буде вбачатися створення «діджитал-людини» [1, с. 12].

Далі зразу стане зрозумілим смисл колись нового терміну «економіка знань». Так, сутнісною рисою ультра-глобалізму стане «виробництво людини» як унікального *нового товару*, що володіє здатністю продавати свої творчі якості і трудові навички, адаптуватися до різних культурно-споживчих систем. Соціальний капітал і людський капітал стають визначальними конкурентними перевагами» [1, с. 15] (виділено нами – В. Г.). Тобто людина й далі буде залишитися як засіб отримання прибутку та відчуватиме себе як товар, який необхідно подорожче продати. Технократична цивілізація зробила з неї об'єкт маніпулювання. Людина для неї є знаряддям виробництва продуктів. Діджиталізаційна цивілізація є цивілізація-спадкоємець, яка звеличує людину до рівня унікальності, але все ж таки в якості індивіду, засобу, капіталу, товару.

Тільки тепер ключове значення набувають ефективність і стійкість соціальної організації суспільств. Таким чином забезпечення соціально-класової стійкості, високого рівня інвестицій в освіту, науку, охорону здоров'я, соціальну інфраструктуру життєзабезпечення – це все тільки заради

забезпечення конкурентоспроможності та отримання прибутків державами, їх об'єднаннями та ТНК. Цінність особистості лише декларується.

Від цінностей залежить не тільки свідомість та мислення людини, але й її мотиви та дії, що якісно впливає розвиток цивілізацій або їх занепад, творення миру або війни. Цінності впливають на всі сфери діяльності людини. Розвиток суспільства, включаючи й економічний розвиток країни, залежить від накопичених ним перш за все духовних цінностей. Саме духовно та культурні цінності вирішують долю не тільки особистості, а й суспільства в цілому. Небезпечним є світ, в якому не залишилося ніяких цінностей.

Список використаних джерел:

1. Третья Глобализация и политика «нового государственного капитализма». STRATEGIC GROUP SOFIA. URL: <https://drive.google.com/file/d/1gwFskSKvZyLwBDn9XDfKoz1JtXRC4Bpm/view>.

Князева Т.В.

*доктор економічних наук, доцент,
Національний авіаційний університет, м. Київ
професор кафедри міжнародної економіки*

Охріменко В.В., Синяк Ю.В.

*Національний авіаційний університет, м. Київ
студенти факультету економіки та бізнес-адміністрування*

ПРОБЛЕМАТИКА ТА ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНІ

В умовах розвитку економічної кризи, одним із пріоритетних завдань стає активізація інвестиційної діяльності, тому саме це питання вимагає вирішення на різних рівнях господарювання. У процесі економічного відтворення прямі іноземні інвестиції виконують безліч важливих суспільних функцій, що сприяє трансформації галузевої структури економіки України та притаманних їй відносин власності.

В Україні іноземні інвестиції є фундаментальною передумовою розвитку національної економіки та значущим індикатором умов підприємницької діяльності, саме тому і виникає необхідність зосереджувати увагу на питаннях іноземного інвестування.

Вітчизняна економіка, стосовно іноземного інвестування, характеризується значним впливом офшорних зон на участь України у міжнародному русі капіталу. Наявний обсяг вкладень не забезпечує передумови економічного зростання і повноцінного відтворення їх наявного стану, саме тому стан залучення прямих іноземних інвестицій в Україні ускладнює інвестиційну діяльність. На інвестиційну привабливість також значно впливає умови ведення бізнесу, зокрема ступінь втручання держави та рівень корупції. Індикатором зміни рівня довіри та рейтингу країни, що повністю демонструє зміну інвестиційного клімату, є динаміка інвестицій, а саме прямих.